

Politechnika Warszawska

Wydział Elektryczny
Laboratorium Programowania urządzeń mikroprocesorowych
automatyki elektroenergetycznej

Skrypt do ćwiczenia M.32

**Wizualizacja zasady działania zabezpieczenia
mikroprocesorowego – implementacja w języku assembler.**

1. Cel i zakres ćwiczenia

Celem ćwiczenia jest poznanie podstawowych wiadomości związanych z budową oraz zasadą działania zabezpieczeń mikroprocesorowych. Zabezpieczenia te coraz częściej stosowane są do zabezpieczania krajowych obiektów energetycznych.

Program ćwiczenia, w oparciu o istniejące stanowisko laboratoryjne, obejmuje:

- omówienie budowy oraz zasady działania poszczególnych bloków funkcjonalnych wchodzących w skład zabezpieczenia mikroprocesorowego
- zapoznanie ze sterownikiem mikroprocesorowym mogącym pełnić funkcję zabezpieczenia cyfrowego
- przedstawienie działania sterownika na podstawie przykładowych programów
- ćwiczenia w zakresie programowania sterownika mikroprocesorowego.

2. Wprowadzenie

Elektroenergetyczna Automatyka Zabezpieceniowa jest dziedziną automatyki elektroenergetycznej zajmującą się zapobieganiem oraz likwidacją zakłóceń w SEE lub poszczególnych jego elementach.

W związku z ciągłym rozwojem techniki zmieniają się środki wykorzystywane przez urządzenia EAZ, co pociąga za sobą zmiany w kierunku rozszerzania zadań funkcjonalnych zabezpieczeń. Zmiany te powodują, że miejsce pojedynczych przekaźników zajmują zespoły zabezpieczeń określane mianem terminali.

Na początku lat dziewięćdziesiątych, w wyniku burzliwego rozwoju technik mikroprocesorowych oraz otwarcia Polski na świat, w dziedzinę EAZ wkroczyła technika mikroprocesorowa. Rozwój i coraz intensywniejsze wdrożenia zabezpieczeń cyfrowych następują od kilku lat, gdyż zabezpieczenia te wykazują wiele zalet, zwłaszcza w powiązaniu z nowoczesnymi systemami sterowania i nadzoru pracy sieci. Dodatkowym czynnikiem, który przyspiesza ten proces jest stały rozwój telemechaniki.

Zaletami zabezpieczeń cyfrowych są przede wszystkim ich możliwości informatyczne, dotyczące rejestracji działania zabezpieczeń i wielkości zakłóceń, oraz inne właściwości takie jak:

- ciągła samokontrola, zwiększająca wydatnie niezawodność eksploatacyjną
- diagnostyka obwodów zewnętrznych
- zmniejszenie wymiarów aparatury i okablowania wtórnego
- pomiary parametrów energii elektrycznej
- możliwość pomiaru energii dostarczonej i niedostarczonej
- wizualizacja łączników pola
- możliwość zdalnej kontroli i zmiany nastaw
- szeroka gama funkcji zabezpieczeniowych.

Wymagania stawiane zespołom zabezpieczeniowym stają się coraz wyższe. Od zabezpieczeń wymaga się przede wszystkim selektywności i pewności w działaniu.

Technika mikroprocesorowa umożliwia zastosowanie odmiennych niż dotychczasowe algorytmów pomiarowych, które poprawiają selektywność jak również umożliwiają skrócenie czasu pomiaru, a w efekcie zmniejszenie czasu własnego działania zabezpieczeń. Prowadzi to do skrócenia czasów wyłączeń awarii.

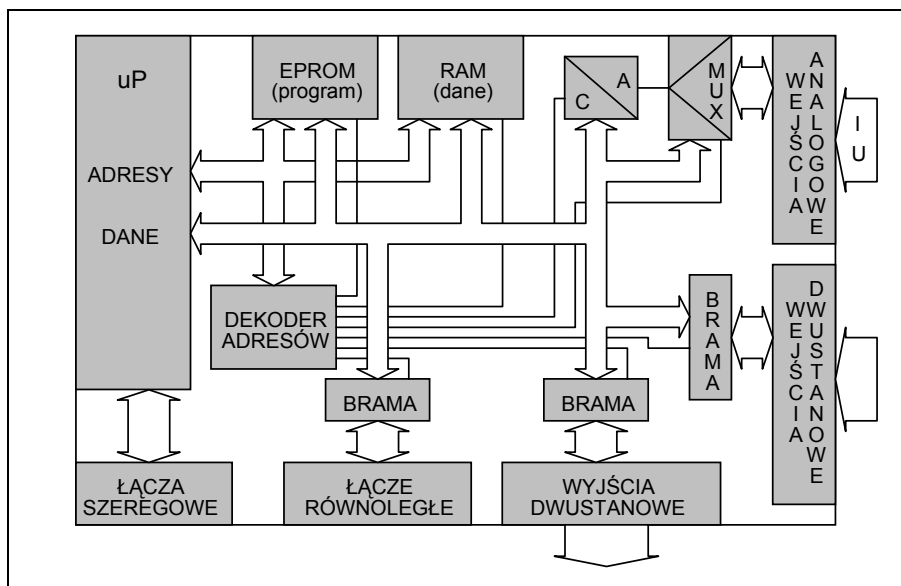
Zabezpieczenia cyfrowe są już trzecią generacją zabezpieczeń, poprzednie - to przekaźniki elektromechaniczne i elektroniczne.

Okres współdziałania zabezpieczeń różnej generacji będzie jeszcze długi i trudny na razie do określenia. Należy się jednak spodziewać, że przyszłość EAZ należeć będzie właśnie do zabezpieczeń cyfrowych.

3. Budowa i zasada działania zabezpieczenia mikroprocesorowego

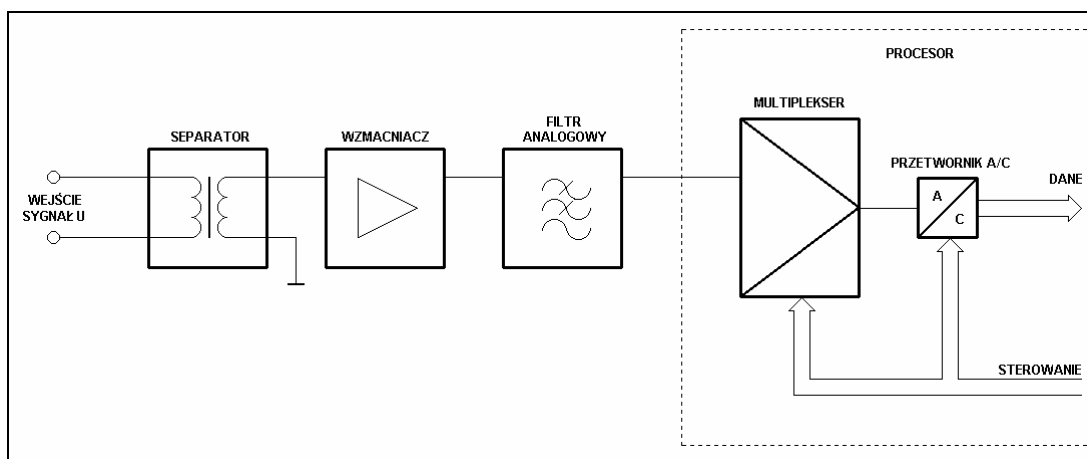
Każde zabezpieczenie mikroprocesorowe jest swego rodzaju sterownikiem mikroprocesorowym. Składa się ono z określonej liczby niezbędnych modułów, które pozwalają mu prawidłowo funkcjonować i spełniać swoje zadanie. Zabezpieczenie ma odbierać, zapamiętywać i obrabiać dane analogowe i cyfrowe doprowadzane do niego z zabezpieczanego obiektu. Powinno zatem posiadać następujące bloki funkcjonalne:

- wejścia analogowe przystosowane do współpracy z obwodami wtórnymi przekładników prądowych i napięciowych zabezpieczanego obiektu energetycznego
- wejścia dwustanowe współpracujące z obwodami wtórnymi zabezpieczanego obiektu energetycznego
- wyjścia dwustanowe współpracujące z łącznikami bądź innymi elementami obiektu energetycznego
- jednostkę centralną, wykorzystywaną do obróbki i przetwarzania przychodzących danych oraz do komunikacji z użytkownikiem
- zasilacz zasilający wszystkie obwody zabezpieczenia i gwarantujący ciągłość pracy urządzenia.

Rys. 3.1. Schemat blokowy zabezpieczenia

Wejścia analogowe przeznaczone są do współpracy z obwodami wtórnymi przekładników prądowych i napięciowych zabezpieczanego obiektu energetycznego. Zadaniem ich jest dopasowanie sygnałów analogowych do poziomów napięć przetwornika analogowo-cyfrowego używanego do przekształcania sygnału analogowego na cyfrowy.

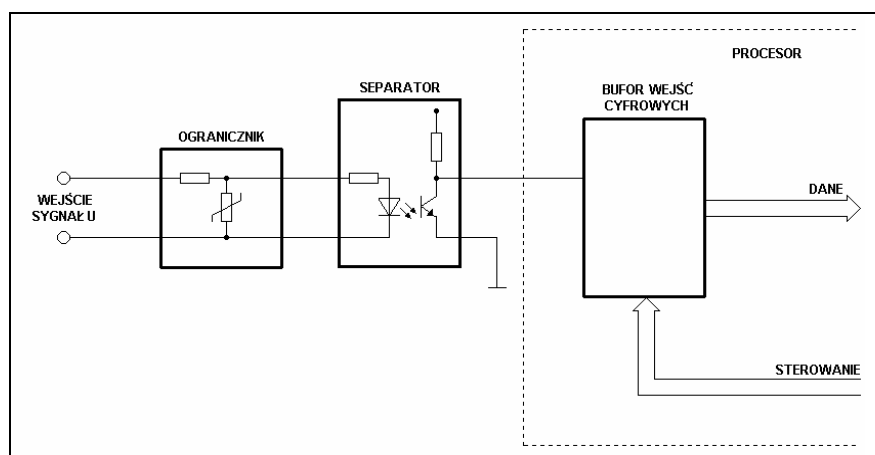

Rys. 3.2. Wejścia analogowe

Wejścia analogowe w zabezpieczeniu dzielimy na prądowe i napięciowe. Tory napięciowe przystosowane są do współpracy z przekładnikami napięciowymi zabezpieczanego obiektu energetycznego, a prądowe do współpracy z przekładnikami prądowymi. Wartości napięć i prądów doprowadzanych do wejść analogowych z obwodów wtórnych przekładników powinny być wartościami znormalizowanymi i wynosić np. $U_n=100V$ i $I_n=1A$ (są to wartości skuteczne napięć i prądów). Dodatkowo wejścia napięciowe powinny dokładnie przenosić przetężenia o wartości do $2U_n$, natomiast prądowe $(40 \dots 100)I_n$.

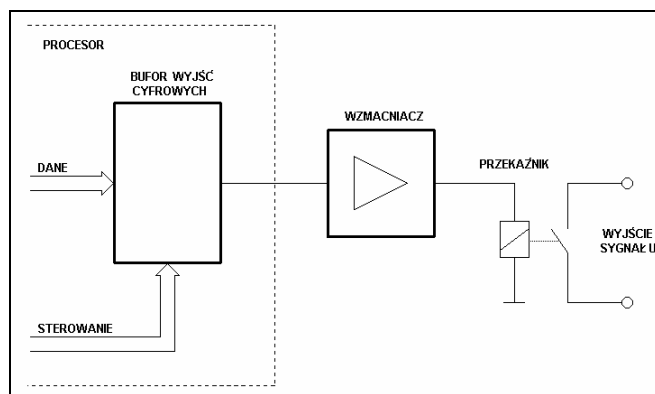
W kanałach analogowych sygnały są najpierw separowane galwanicznie (ze względów bezpieczeństwa) od obwodów wtórnych przekładników głównych zabezpieczanego obiektu energetycznego oraz od siebie. We wzmacniaczu są one dopasowywane do poziomów napięć przetwornika analogowo-cyfrowego. Ze wzmacniacza sygnał trafia na filtr analogowy dolnoprzepustowy. Jest on nieodzowną częścią wejść analogowych. Jego rolą jest wycięcie z przebiegu wejściowego częstotliwości większych od połowy częstotliwości próbkowania. Zapobiega on w ten sposób powstawaniu efektu zdudnienia częstotliwości objawiającego się tym, że sygnał o wysokiej częstotliwości może być odbierany jako sygnał o częstotliwości niskiej.

Wejścia dwustanowe przystosowują zabezpieczenie do współpracy z obwodami wtórnymi zabezpieczanego obiektu energetycznego. Ich przeznaczeniem jest dopasowanie napięć pomocniczych (220V DC, 110V DC) do poziomu sygnału cyfrowego (zwykle TTL). Kanały wejściowe dwustanowe podobnie jak kanały analogowe zapewniają separację galwaniczną urządzenia od napięcia pomocniczego obwodów wtórnych obiektu.

Rysunek 3. Wejścia dwustanowe

Wyjścia dwustanowe sterują łącznikami (np. wyłącznikami) bądź innymi elementami zabezpieczanego obiektu energetycznego. Przystosowane są do współpracy z napięciem pomocniczym stacji (220V DC lub 110V DC) oraz posiadają określoną zdolność łączeniową, np. 4A.

Rysunek 4. Wyjścia dwustanowe

Jednostkę centralną stanowi układ mikroprocesorowy posiadający przetwornik analogowo-cyfrowy, układy wejść i wyjść cyfrowych, pamięć, wyświetlacz i klawiaturę, łączy szeregowo do współpracy z modemem oraz komputerem nadrzędnym. Podstawowym zadaniem jednostki centralnej jest zbieranie danych z przetwornika analogowo-cyfrowego oraz wejść cyfrowych, potem zapisywanie ich do pamięci i zmiana stanu wyjść cyfrowych na podstawie realizowanego algorytmu. Jednostka centralna obsługuje łączy szeregowo w celu zapewnienia komunikacji zabezpieczenia z urządzeniem nadrzędnym którym jest przeważnie komputer klasy IBM PC. Klawiatura umożliwia obsłudze bezpośrednią komunikację z zabezpieczeniem.

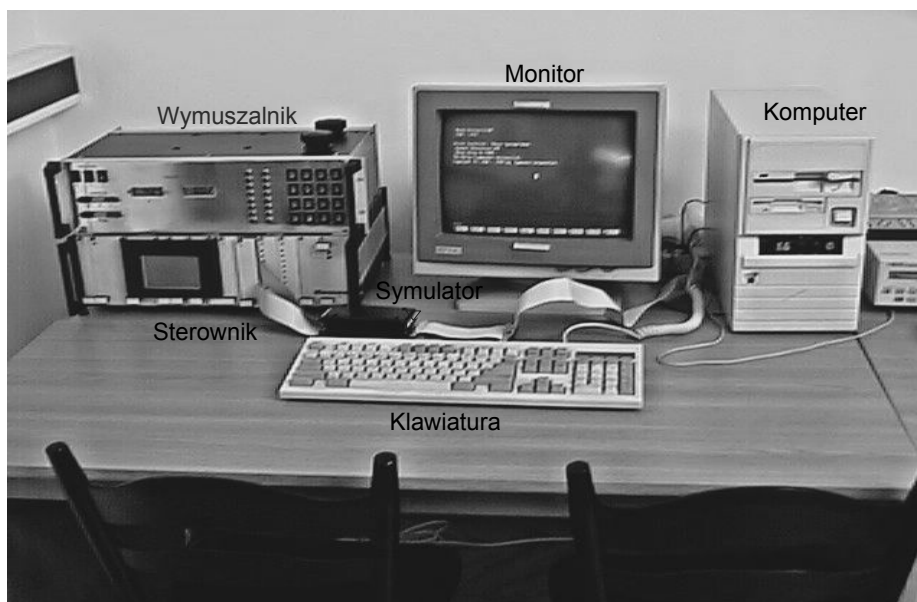
Zasilacz powinien dostarczać napięcie zasilających potrzebnych do pracy wszystkich układów wchodzących w skład zabezpieczenia. Ważna jest zatem jego duża bezawaryjność. Zabezpieczenie

mikroprocesorowe powinno posiadać pewne, bezprzerwowe zasilanie. W większości przypadków dostarczane jest do zasilacza napięcie stałe (220V DC lub 110V DC) które jest gwarantowane na stacji.

4. Wyposażenie i opis stanowiska laboratoryjnego

Zbudowane stanowisko laboratoryjne składa się z kilku elementów funkcjonalnych. Każdy z nich pełni określoną funkcję. Zostały one dobrane w taki sposób, aby razem tworzyły w pełni dydaktyczną pomoc naukową.

Fotografia 1 przedstawia zdjęcie zbudowanego stanowiska.

Fotografia 1. Stanowisko laboratoryjne

W skład stanowiska wchodzi następujące elementy:

- wymusznik prądowy
- wymusznik napięciowy
- wymusznik sygnałów dwustanowych z modułem wizualizacji zadziałania sterownika
- sterownik mikroprocesorowy
- symulator pamięci EPROM / debugger sprzętowy
- komputer klasy IBM PC.

Wymusznik prądowy został podłączony do wejść prądowych sterownika. Dostarcza on prąd sinusoidalnie zmienny o częstotliwości 50Hz. Prąd ten wytwarzany jest przez autotransformator z włączonym w szereg z jego zaciskami wyjściowymi rezystorem o wartości 50Ω. Dzięki takiemu rozwiązaniu można uzyskać prąd o wartości regulowanej w zakresie od 0 do 4A.

Wymusznik napięciowy dostarcza napięcia sinusoidalnie zmiennego o częstotliwości 50Hz do wejść napięciowych wykorzystanego sterownika. Jego źródłem jest także autotransformator. Zapewnia on regulację napięcia w zakresie od 0 do 250V.

Do wejść cyfrowych sterownika mikroprocesorowego doprowadzono sygnały dwustanowe wytworzone przez układ wymusznika sygnałów dwustanowych. Sygnałami tymi są napięcia o wartości 220V DC załączane za pomocą przełączników. Wyjścia cyfrowe sterownika podłączono do modułu wizualizacji, który stanowią diody LED. Układ informuje o tym, że realizowany algorytm spowodował zadziałanie bądź nie układu mikroprocesorowego.

Podstawowym elementem wykonanego stanowiska jest sterownik mikroprocesorowy zbudowany w oparciu o procesor SAB 80C166 firmy SIEMENS. Urządzenie posiada wejścia analogowe, wejścia i wyjścia cyfrowe, jednostkę centralną, zasilacz. Sterownik wykonuje określony algorytm na podstawie zapisanego w jego pamięci programu i sygnałów doprowadzonych do jego wejść.

Symulator pamięci EPROM, jest urządzeniem, dzięki któremu sterownik mikroprocesorowy może prawidłowo funkcjonować bez fizycznej obecności pamięci EPROM (w pamięci tej zapisywany jest program sterujący pracą mikroprocesora).

Separację galwaniczną układów wewnętrznych sterownika od napięcia stałego 220V uzyskano przez zastosowanie przekładników.

Jednostkę centralną stanowi procesor SAB 80C166 wraz z pamięcią i układami komunikacji z komputerem nadrzędnym. W sterowniku zastosowano 10-cio bitowy przetwornik analogowo-cyfrowy. Potrafi on przenieść bez zniekształceń z dokładnością 1%, 10-cio krotne przekroczenie prądu znamionowego I_n ($10I_n$ 1000%, $2^{10} = 1024 > 1000$). Przetwornik ten jest integralną częścią procesora.

Zasilacz dostarcza napięcie niezbędnych do zasilania wszystkich układów wchodzących w skład sterownika.

W związku z błędami, jakie powstają na skutek nieliniowości wzmacniaczy i przetwornika AC na każdym kanale pojawia się offset. Ze względu na dokładność pomiaru offset ten musi być skorygowany do wartości bliskiej zeru.

W opisanym sterowniku wartość offsetu została zniwelowana programowo za pomocą odpowiednio ustalonych współczynników, które są dodawane do wartości próbek odpowiednich kanałów. Wartości 0 na wejściu odpowiada wartość próbki 200H.

Wartości rzeczywiste próbek zostały przedstawione w poniższej tabeli:

kanal	wartość próbki
0	1F9H
1	1F8H
2	1F3H
3	200H
4	1F7H
5	1F5H
6	20BH
7	200H

6. Programowanie sterownika mikroprocesorowego

Każdy układ mikroprocesorowy musi być wyposażony w pamięć, która służy do przechowywania informacji. Pamięć, do której informacja może zostać wpisana a następnie odczytana, nosi nazwę pamięci RAM (Random Access Memory – pamięć o dostępie swobodnym). Wszystkie informacje wpisane do tej pamięci są bezpowrotnie tracone w momencie wyłączenia zasilania. W wykorzystanym sterowniku pamięć RAM służy do przechowywania argumentów i wyników wszelkiego rodzaju obliczeń.

Pamięć, w której informacje są wpisane na stałe, to pamięć ROM (Read Only Memory – pamięć stała). Do tej pamięci w czasie normalnej pracy układy mikroprocesorowego nie może być wpisana żadna nowa informacja. Z pamięci tego typu informacje mogą być jedynie odczytywane i nie zostają one utracone w chwili wyłączenia zasilania (są dostępne po ponownym włączeniu zasilania). Zawartość pamięci ROM jest ustalana w momencie jej produkcji i w żaden sposób nie może być już potem zmieniana.

Najczęściej funkcję pamięci ROM w układzie mikroprocesorowym spełnia pamięć EPROM (Erasable and Programmable Read Only Memory – kasowalna i programowalna pamięć stała). Pamięć EPROM w czasie normalnej pracy układu zachowuje się tak, jak pamięć ROM. Jednak po wyjęciu z układu może być ona skasowana poprzez wystawienie jej na działanie promieniowania ultrafioletowego. Po skasowaniu do pamięci EPROM mogą być wpisane nowe informacje. Służą do tego specjalne urządzenia zwane programatorami pamięci EPROM.

Właśnie do pamięci ROM lub EPROM jest wpisywany ciąg rozkazów sterujących pracą procesora. Ten ciąg rozkazów stanowi program wykonywany przez procesor. Bez takiego programu sterownik mikroprocesorowy nie będzie pracował.

W zastosowanym sterowniku nie zainstalowano stałej pamięci EPROM, lecz symulator pamięci EPROM, który również posiada możliwość odbierania z uruchamianego systemu mikroprocesorowego zwrotnych informacji, przez co umożliwia śledzenie wykonywanego tam programu oraz wartości rejestrów, pamięci itp. Układ symulatora/debugera składa się z karty ISA pracującej w komputerze PC

oraz połączonych z nim wielożyłową wstęgą modułów emulatorów, bezpośrednio podłączonych do podstawek układów pamięci programu jednostki centralnej sterownika mikroprocesorowego.

Na komputerze PC znajduje się program o nazwie ECAL, który spełnia rolę środowiska uruchomieniowego. Integruje w sobie funkcje: edytora, asemblera, symulatora pamięci oraz debugera.

7. Ćwiczenia

Mikroprocesor wykonuje program zapisany w pamięci programu. Zawartość pamięci to zestaw bitów. Przygotowanie przez człowieka programu bezpośrednio w takiej postaci jest praktycznie niemożliwe. Dlatego dla każdego procesora istnieje jego asembler. Jest to język programowania, w którym rozkazowi napisanemu przez programistę odpowiada rozkaz procesora. Rozkazy zapisuje się w postaci symbolicznej, znacznie czytelniejszej dla człowieka. Program napisany przez programistę w postaci symbolicznej nazywany jest kodem źródłowym programu. Asembler tłumaczy kod źródłowy programu na postać binarną zrozumiałą przez procesor.

W celu zapoznania się z pracą i zasadą działania sterownika mikroprocesorowego stworzono cztery kody źródłowe programów, które przedstawiają działanie poszczególnych bloków funkcjonalnych sterownika.

Trzy pierwsze programy wykorzystują jedynie funkcje asemblera i symulatora programu ECAL, czwarty, pokazuje także możliwości śledzenia wykonywanego programu.

Aby uruchomić przykładowe programy należy:

- dokonać asemblacji kodu źródłowego programu
- przesłać program wynikowy do symulatora pamięci EPROM
- umożliwić mikroprocesorowi sterownika wykonanie programu zapisanego w symulatorze pamięci EPROM.

W przypadku czwartego programu należy dodatkowo uruchomić opcję śledzenia.

Wszystkie pliki potrzebne do przeprowadzenia ćwiczenia znajdują się w katalogu:
C:\LAB_EAZC\PRZYKLAD

7.1. Edycja i asemblacja programu

Edycję oraz asemblację programu źródłowego wykonuje się z wykorzystaniem programu ECAL. Uruchomienie następuje bezpośrednio z linii poleceń systemu operacyjnego DOS. Po uruchomieniu pojawi się ekran pozwalający na wybór odpowiedniego kodu źródłowego programu (patrz rysunek nr 6).

Rysunek 6. Ekran wyboru kodu źródłowego programu

Pliki kodów źródłowych mają rozszerzenia **.166**. Za pomocą klawiszy kursorów należy wybrać odpowiedni program. Po podświetleniu i zatwierdzeniu wyboru (Enter), program wejdzie w funkcję edytora (patrz rysunek nr 7).

Line 1	Col 2	Pos 2	Insert	Auto Indent	C:\TEST2.166
File	block	Quick	Error/brEak	Screen	Remember
Delete	place	Ascii	Printer	reBlock	rep Last find
					Options Esc

```

% .memtrap hi,40000H
.preset ascii,align,vartype
word
.preset 2
.autopub proc,equ,var,data,bit

.org var,0FB00H
Glowny_CP .var 20H

.org 0H
JMPA init
.org 8h
reti
.org 10h
reti
.org 18h
reti
.org 80H
JMPA Timer_0

```

1 Help	2 Diags	3 FPMs	4 ReAssm	5 CurSkp	6 Zoom	7 Watch	8 Go	9	0 Config
--------	---------	--------	----------	----------	--------	---------	------	---	----------

Rysunek 7. Ekran edycji pojawiający się po wybraniu programu

Podczas edycji dostępnych jest wiele opcji, przedstawionych w postaci górnego i dolnego paska narzędzi, z których często wykorzystywana jest funkcja **DIAG** dostępna po naciśnięciu klawisza **F2**. Umożliwia ona (poprzez kolejne naciśkanie klawisza **F2**)dostęp do: prostego kalkulatora, tablicy symboli pokazującej m.in. adresy wykorzystywanych zmiennych i procedur obliczone na podstawie asemblacji oraz kontekstową pomoc nt. dyrektyw wykorzystywanego asemblera, i mnemoników procesora. Wygląd ekranu z uruchomioną opcją **DIAG** przedstawia rysunek 8.

Line 55	Col 9	Pos 871	Insert	AutoIndent	C:\PROBA.166
File	block	Quick	Error/brEak	Scr	DIAG
Delete	place	Ascii	Printer	reBl	reBl

```

MOV A,#0H
CLR P1.0
MOV IEND,A
MOV IX1,#00000000B ;polaryzacja s
SETB EX5 ;odblokowanie przerwan
SETB PX5 ;priorytet przerwan
MOV IE,#10001000B
SETB EA
SETB TF1
JNB P1.6,Idle_mode
JNB P1.7,Power_down
Petla1: nop
CLR P1.0
SETB P1.0
JMP Petla1

```

1 Help	2 Next	3	4 Calc	5 Mnem	6 Dirvs	7 Syms	8	9	0 ScrPos
--------	--------	---	--------	--------	---------	--------	---	---	----------

Rysunek 8. Ekran edycji po uruchomieniu opcji DIAG

Gdy otrzymamy ostateczną wersję programu, należy poddać go asemblacji. W tym celu będąc w oknie edycji należy nacisnąć klawisz **F4** lub klawisz **ESC**. Naciśnięcie klawisza **F4** spowoduje natychmiastową asemblację, która w przypadku braku błędów nie będzie zgłaszała żadnych komunikatów. Jeżeli kod źródłowy będzie zawierał linie niezrozumiałe dla asemblera, zostaną one oznaczone na czerwono (patrz rysunek 9).

8 Error Positions Marked - Press ESC					
File	block	Quick	Error/brEak	Screen	Remember
Delete	place	Ascii	Printer	reBlock	rep Last find
					Options Esc
					Options Esc

```

trace all ; trace on all instructions - slow mode by default
BCLR 1
popo: nop
MOV R0,#55H
nop
jmp popo

MOV A,#0H
CLR P1.0
MOV IEND,A
MOV IX1,#00000000B ;polaryzacja sygnału przerywajacego
SETB EX5 ;odblokowanie przerwan
SETB PX5 ;priorytet przerwan
MOV IE,#10001000B
SETB EA
SETB TF1

```

1 Help	2 Diags	3 FPMs	4 ReAssm	5 CurSkp	6 Zoom	7 Watch	8 Go	9	0 Config
--------	---------	--------	----------	----------	--------	---------	------	---	----------

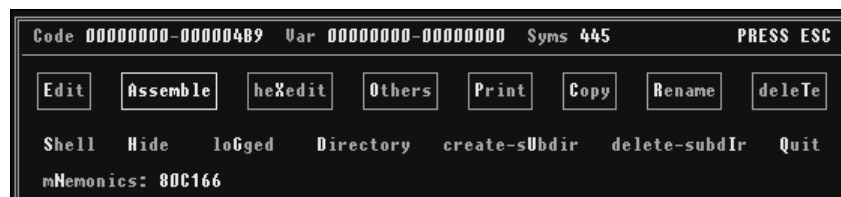
Rysunek 9. Ekran edycji po kompilacji i wystąpieniu błędów

Asemlację można również przeprowadzić z poziomu ekran wyboru kodu źródłowego programu (patrz rysunek 6), po wskazaniu zbioru do kompilacji oraz naciśnięciu klawisza A (pojawi się ekran przedstawiony na rysunku 10), a następnie **ENTER**.

Rysunek 10. Ekran asemlacji

W przypadku poprawnej asemlacji, u góry ekranu pojawi się znacznik pojawi się informacja o liczbie skompilowanych linii (patrz rysunek 11), wykorzystanych zmiennych oraz polecenie naciśnięcia klawisza **ESC**. W przypadku wystąpienia błędów program samoczynnie wejdzie do opcji edycji zbioru źródłowego i pokaże je oznaczone na czerwono (patrz rysunek 8).

Rysunek 11. Górna część ekranu programu ECAL po wykonaniu poprawnej asemlacji

W wyniku poprawnej asemlacji otrzymuje się zbiór z rozszerzeniem **.BIN**. Jest to plik zawierający kod wynikowy programu w formacie binarnym, zrozumiałym przez procesor sterownika mikroprocesorowego. Dodatkowo ten sam kod zostaje umieszczony w pamięci komputera PC i może zostać poprzez kartę emulatora/debugera ECAL przesłany taśmą do obu symulatorów pamięci "Ecal pod". Podgląd wartości heksadecymalnych skompilowanego kodu można zobaczyć z poziomu ekranu wyboru kodu źródłowego programu (patrz rysunek 6) op naciśnięciu klawisza **X**. Pojawi się wówczas okno pokazane na rysunku 12 zawierające wymienione informacje.

Rysunek 12. Ekran podglądu wartości heksadecymalnych skompilowanego kodu

7.2. Przesłanie kodu do symulatorów pamięci EPROM oraz rozpoczęcie wykonywania programu

Mając po bezbłędnej asemblacji przygotowany kod wynikowy programu, można przystąpić do przesłania go do symulatorów pamięci EPROM sterownika. Następuje to z wykorzystaniem opcji symulatora pamięci EPROM, która uruchamiana jest w edycji lub oknie głównym programu ECAL przez naciśnięcie klawisza **F8** (na dolnym pasku zadań opcja ta jest oznaczona jako **8 GO**).

Funkcja symulatora pamięci EPROM wykorzystuje konfigurację sprzętową obu symulatorów sprzętowych o nazwach "ECAL pod 1" i "ECAL pod 2", którą można zobaczyć lub zmienić po naciśnięciu klawisza **F10** (patrz rysunek 13).

Funkcja wykorzystuje 2 urządzenia symulujące, ponieważ pracujący w jednostce centralnej sterownika mikroprocesor 80c166 jest szesnastobitowy (ma 16-to bitową szynę danych), a układ jednostki centralnej został przystosowany do wykorzystywania układów pamięci EPROM o organizacji 8 bitowej.

Przesyłanie danych oraz uruchamianie programu w sterowniku rozpoczyna się od przesłania kodu umieszczonego w pamięci komputera PC do karty ECAL, która jednocześnie wystawia sygnał "Reset", powodujący wstrzymanie cyklu rozkazowego procesora 80c166. Następnie kod programu przez łącze równoległe w postaci wielożyłowej taśmy, przesyłany jest z karty do obu symulatorów. Na koniec karta zwalnia sygnał "Reset", powodując, że procesor zaczyna wykonywać program począwszy od adresu 0. Konfiguracja symulatorów pokazana na rysunku 13 pozwala na automatyczne rozdzielanie bajtów kodu, w taki sposób, że bajty o adresach parzystych są dostępne w jednym symulatorze, a o adresach nieparzystych w drugim.

Rysunek 13. Ekran podglądu wartości heksadecymalnych skompilowanego kodu

7.3. Śledzenie programu wykonywanego przez sterownik mikroprocesory

Po zwolnieniu sygnału Reset i uruchomieniu programu, zostaje również uruchomiony mechanizm śledzenia zwrotnych informacji trafiających z procesora 80c166 do symulatorów. Mechanizm ten pozwala na wizualizację stanu procesora (zawartość portów, rejestrów specjalnych, obszarów pamięci) oraz śledzenie i krokowe wykonywanie programu. Skonfigurowanie opcji śledzenia wykonywania programu i stanu procesora, polega na dodaniu w kodzie źródłowym programu:

- procedur przesyłających dane z/do symulatora, zawartych w pliku o nazwie "80c166.mon" (polecenie: **include 80C166.cfg**)
- definicji wyglądu okna śledzącego stan, zawartej w pliku o nazwie "80c166.mon " (polecenie **include 80C166.mon**)
- pułapek śledzących, przez naciśnięcie z poziomu edycji programu źródłowego, kombinacji klawiszy CTRL+E+I (info point) lub CTRL+E+B (break point) w wybranym miejscu programu. (Możliwe jest także wstawienie polecenia śledzenia wszystkich instrukcji programu przez wpisanie polecenia **trace all** powodującego, że wszystkie instrukcje położone poniżej tego polecenia zostaną automatycznie oznaczone jako - break point).

Rysunek 13. Wygląd ekranu okna śledzącego

Wyświetlenie okna śledzącego następuje po naciśnięciu klawisza F7. W oknie tym znajdują się cztery obszary:

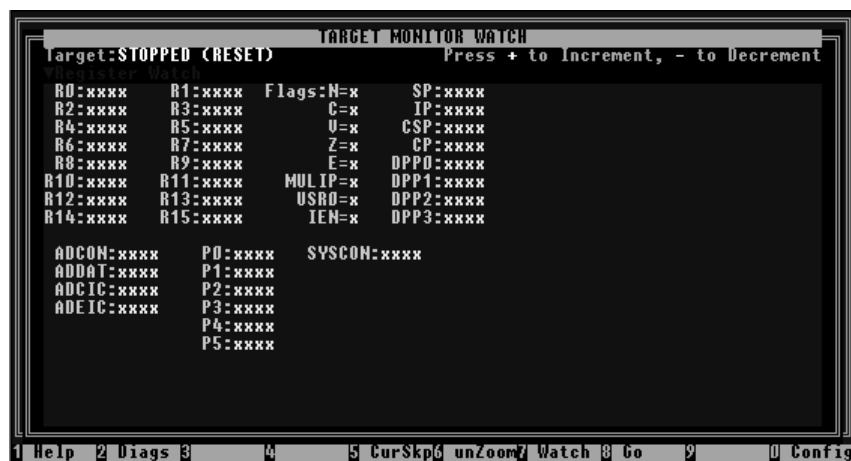
- "Register watch" - obszar wizualizacji zawartości rejestrów specjalnych
- "Trace" - obszar pokazujący adres ostatnio wykonanej instrukcji
- "Breaks" - obszar pokazujący listę zdefiniowanych punktów break point (
- "Memory Watch" - obszar pozwalający na definicję adresów pamięci, których zawartość ma zostać pokazana.

W opcji śledzenia użytkownik ma poza tym możliwość:

- zmiany aktywnego obszaru okna, po naciśnięciu klawisza F5
- rozwiniecia aktywnego obszaru na cały ekran po naciśnięciu klawisza F6
- zmiany punktu śledzącego break point na info point - w oknie Breaks po naciśnięciu klawisza F4.

Na każdym poziomie pracy programu dostępna jest kontekstowa pomoc, po naciśnięciu klawisza F1.

Na rysunku 13 pokazano wygląd ekranu okna śledzącego, a na rysunku 14 powiększonego na cały ekran obszaru okna wizualizacji zawartości rejestrów specjalnych.

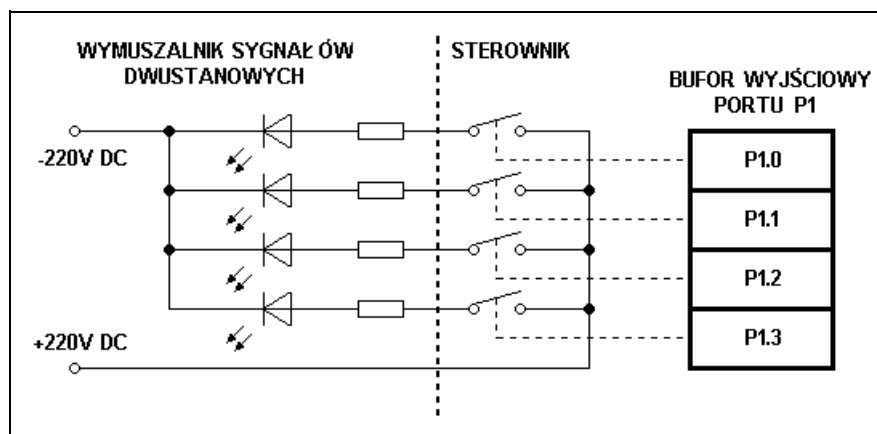

Rysunek 14. Powiększony na cały ekran obszar okna wizualizacji zawartości rejestrów specjalnych

7.4. Kody źródłowe przykładowych programów:

7.4.1. Program 1

Poniższy program służy do przedstawienia działania wyjść dwustanowych sterownika mikroprocesorowego. Działanie programu polega na tym, że kolejnym wyjściom dwustanowym sterownika przypisywany jest stan wysoki. Zmiana stanu wyjść jest sygnalizowana zapalaniem się kolejnych diod LED wejść dwustanowych wymuszalnika.

Rysunek 15. Schemat blokowy połączeń wykorzystywanych w programie 1

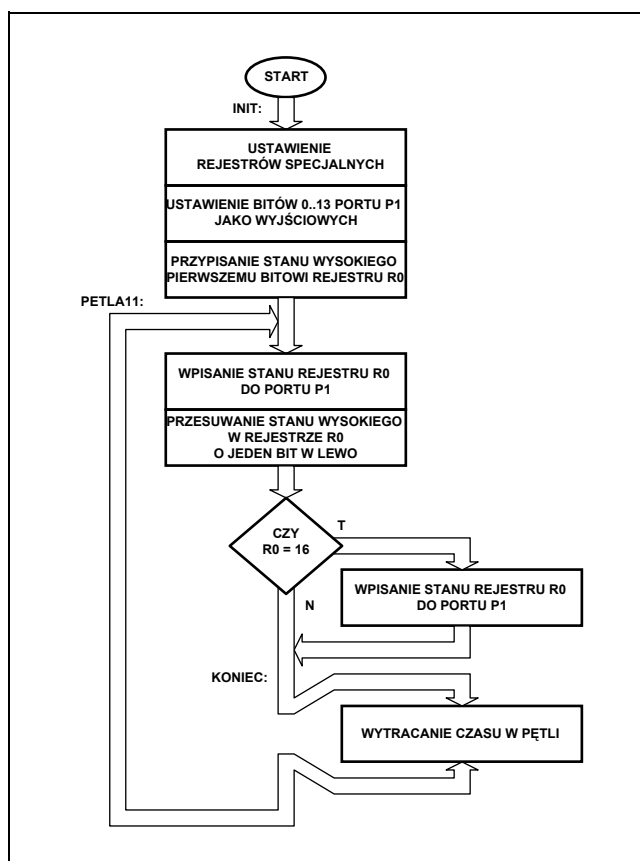
Na początku programu następuje deklaracja występujących zmiennych oraz rejestrów specjalnych, takich jak: SP – wskaźnik stosu, CP – wskaźnik kontekstu.

W dalszej części programu do rejestru R0 zapisywane są na przemian stan wysoki i stan niski. Następnie stany te są przepisywane do odpowiednich wyjść portu wyjściowego P1, co powoduje zadziałanie bądź nie wyjść dwustanowych sterownika (zależnie od tego, czy jest to stan wysoki czy niski).

Szybkość zmian stanu portu wyjściowego jest zależna od wprowadzonych opóźnień (patrz ramka). Dzięki zastosowanej pętli następuje cykliczne przypisywanie określonego stanu każdemu z wyjść dwustanowych sterownika mikroprocesorowego.

W ramach ćwiczenia należy:

- uruchomić program w wersji podstawowej i zaobserwować z jaką częstotliwością następują zmiany stanu wyjść dwustanowych sterownika
- dokonać zmian wartości opóźnień zastosowanych w programie poprzez zmianę wartości parametru "wait" i "opoz2" (patrz ramka) w celu zmiany częstotliwości zadziałania wyjść dwustanowych.

Rysunek 16. Algorytm działania programu 1

TEST1.166

```

.preset          ascii,align,vartype
word             .preset          2
                 .autopub  proc,equ,var,data,bit
Glowny_CP        .var            20H

                 org              0H
                 JMPA             init

;-----;
;          Program główny
;-----;

init:            org              200H
                 DISWDT           ;wyłączenie układu WATCHDOG
                 EINIT            ;koniec inicjalizacji
                 NOP
                 OR               SYSCON,#0000000000101100B
;                                     5432109876543210
                 MOV              cp,#Glowny_Cp
                 MOV              sp,#Glowny_Cp
                 MOV              stkun,#glowny_cp
                 BSET             P3.12
                 BSET             P3.13
                 BCLR             P3.14
                 BSET             DP3.12
                 BSET             DP3.13
                 BSET             DP3.14
                 AND              P1, #1100000000000000B
                 OR               DP1, #0011111111111111B
;                                     5432109876543210
                 nop
                 mov              r0,#1
;                                     przypisanie stanu wysokiego pierwszemu bitowi
;                                     rejestru R0

petla11:         mov              p1,r0
                 rol              r0,#1
                 cmp              r0,#16
                 jmpr             cc_ne,koniec
                 mov              r0,#1

koniec:          call            wait
                 jmp             petla11
;                                     skok do początku pętli

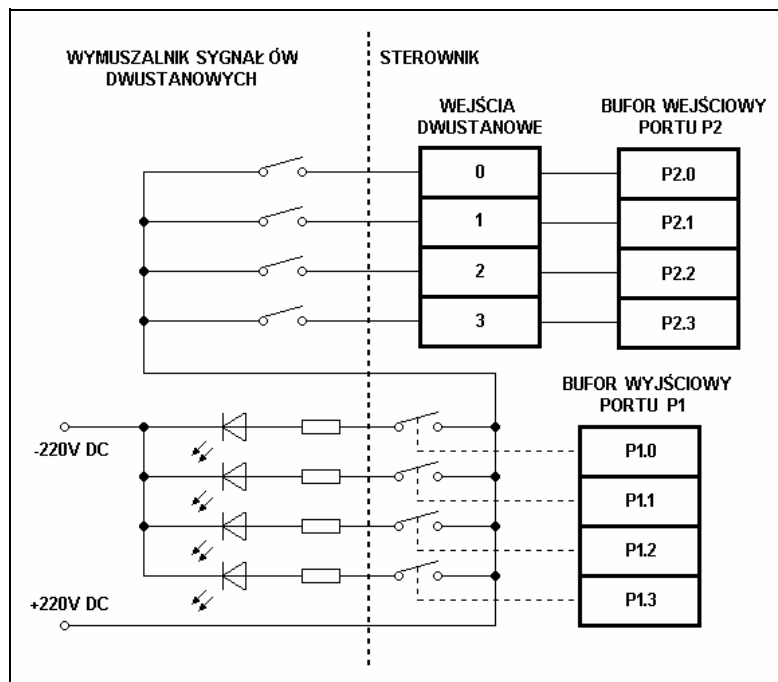
opoz1:           cmpd1            r2,#0
                 jmpr             cc_nz,opoz1
                 cmpd1            r1,#0
                 jmpr             cc_nz,opoz2
                 ret

end.

```

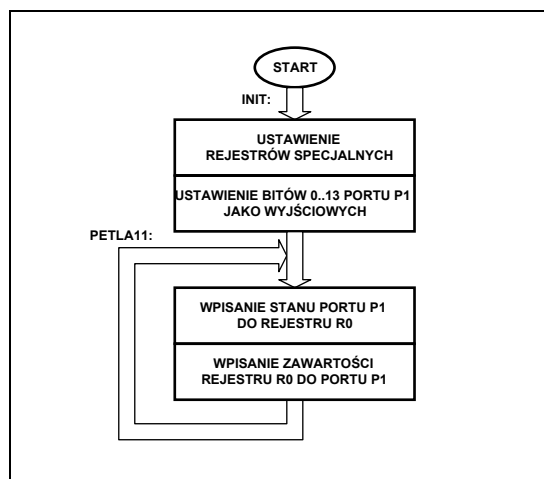
7.4.2. Program 2

Program ten służy do przedstawienia działania wejść dwustanowych sterownika mikroprocesorowego. Po uruchomieniu programu, sterownik mikroprocesorowy oczekuje na pojawienie się napięcia 220V DC na jego wejściach dwustanowych. Pojawienie się tego napięcia powoduje zmianę stanu wejść dwustanowych na wysoki a w następstwie zmianę stanu portu wejściowego jednostki centralnej sterownika. Algorytm programu powoduje przepisanie stanu wysokiego portu wejściowego do portu wyjściowego układu mikroprocesorowego. Następuje wówczas zadziałanie wyjść dwustanowych sterownika mikroprocesorowego, które sygnalizowane jest zapaleniem się diod LED na wejściach dwustanowych wymuszałnika. (Napięcie 220Vdc do polaryzacji wejść dwustanowych sterownika jest podawane z wymuszałnika sygnałów dwustanowych.)

Rysunek 17. Schemat blokowy połączeń wykorzystywanych w programie 2

Na początku programu następuje deklaracja występujących zmiennych oraz rejestrów specjalnych, takich jak: SP – wskaźnik stosu, CP – wskaźnik kontekstu. W dalszej części programu, stan wejść portu wejściowego P2 jest przepisywany do rejestru R0. Stan ten jest następnie przepisywany z rejestru R0 do odpowiednich wyjść binarnych portu wyjściowego P1, co powoduje zadziałanie bądź nie wyjść dwustanowych sterownika (zależnie od tego, czy jest to stan wysoki czy niski). Proces odczytu stanu wejść portu wejściowego oraz przepisywania tego stanu do wyjść dwustanowych wykonywany jest ciągle dzięki zastosowanej pętli.

Rysunek 18. Algorytm działania programu 2

W ramach ćwiczenia należy:

- uruchomić program
- sprawdzić, czy pobudzeniom poszczególnych wejść dwustanowych odpowiada zadziałanie odpowiednich wyjść dwustanowych sterownika mikroprocesorowego
- wprowadzić zmianę w programie powodującą inne przypisanie .wejść i wyjść sterownika mikroprocesorowego.

TEST2.166

```
.preset      ascii,align,vartype
word        .preset      2
```

```

.autopub proc,equ,var,data,bit

Glowny_CP .var 20H

org 0H
JMPA init

;-----;
; Program główny
;-----;

init: org 200H
DISWDT ;wyłączenie układu WATCHDOG
EINIT ;koniec inicjalizacji
NOP
OR SYSCON,#0000000000101100B
; 5432109876543210

MOV cp,#Glowny_Cp
MOV sp,#Glowny_Cp
MOV stkun,#glowny_cp
BSET P3.12
BSET P3.13
BCLR P3.14
BSET DP3.12 ;BHE/
BSET DP3.13 ;WR/
BSET DP3.14 ;EPROM
AND P1, #110000000000000B ;P1.0 -P1.13 - wyjścia cyfrowe
OR DP1,#001111111111111B ;P1.14,P1.15 - wyjścia cyfrowe
; 5432109876543210

nop

petla11: mov r0,p2 ;wczytanie stanu 16 bitów wejścia P2 do
; rejestru R0
mov p1,r0 ;przepisanie 16-bitowej zawartości rejestru R0
; do 16 bitów wyjścia P1
jmp petla11 ;skok do początku pętli

end.

```

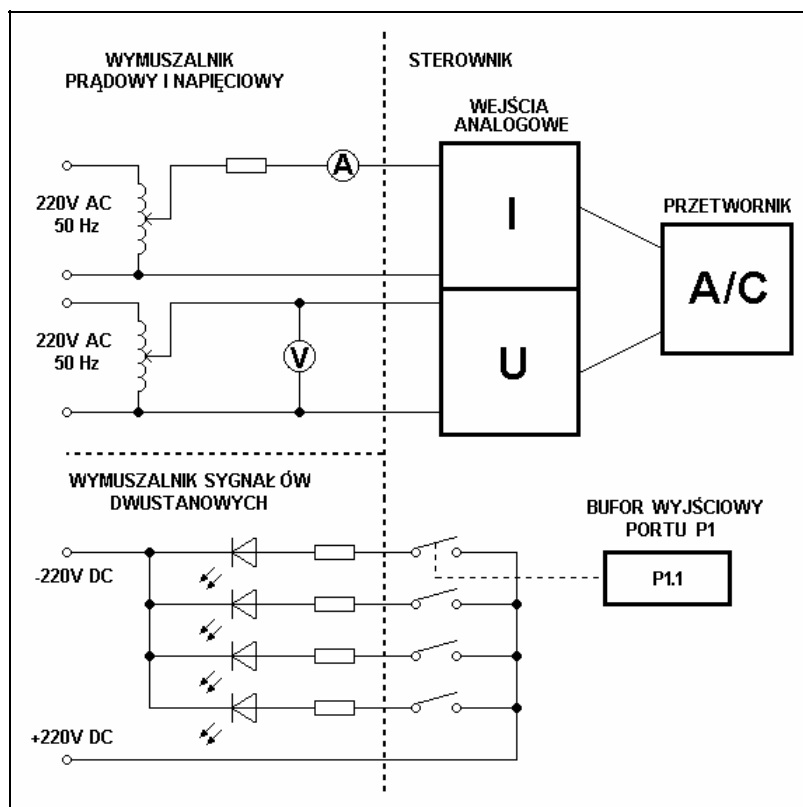
7.3.3. Program 3

Program ten służy do przedstawienia działania wejść analogowych sterownika mikroprocesorowego. Za pomocą tego programu można pokazać zachowanie się wejść prądowych i napięciowych sterownika. Wyboru rodzaju wejścia dokonuje się przez uaktywnienie określonej linii podprogramu **POM.166**. Linia poprzedzona znakiem “ ; ” jest linią nieaktywną i jest traktowana jako komentarz (patrz ramka w **POM.166**).

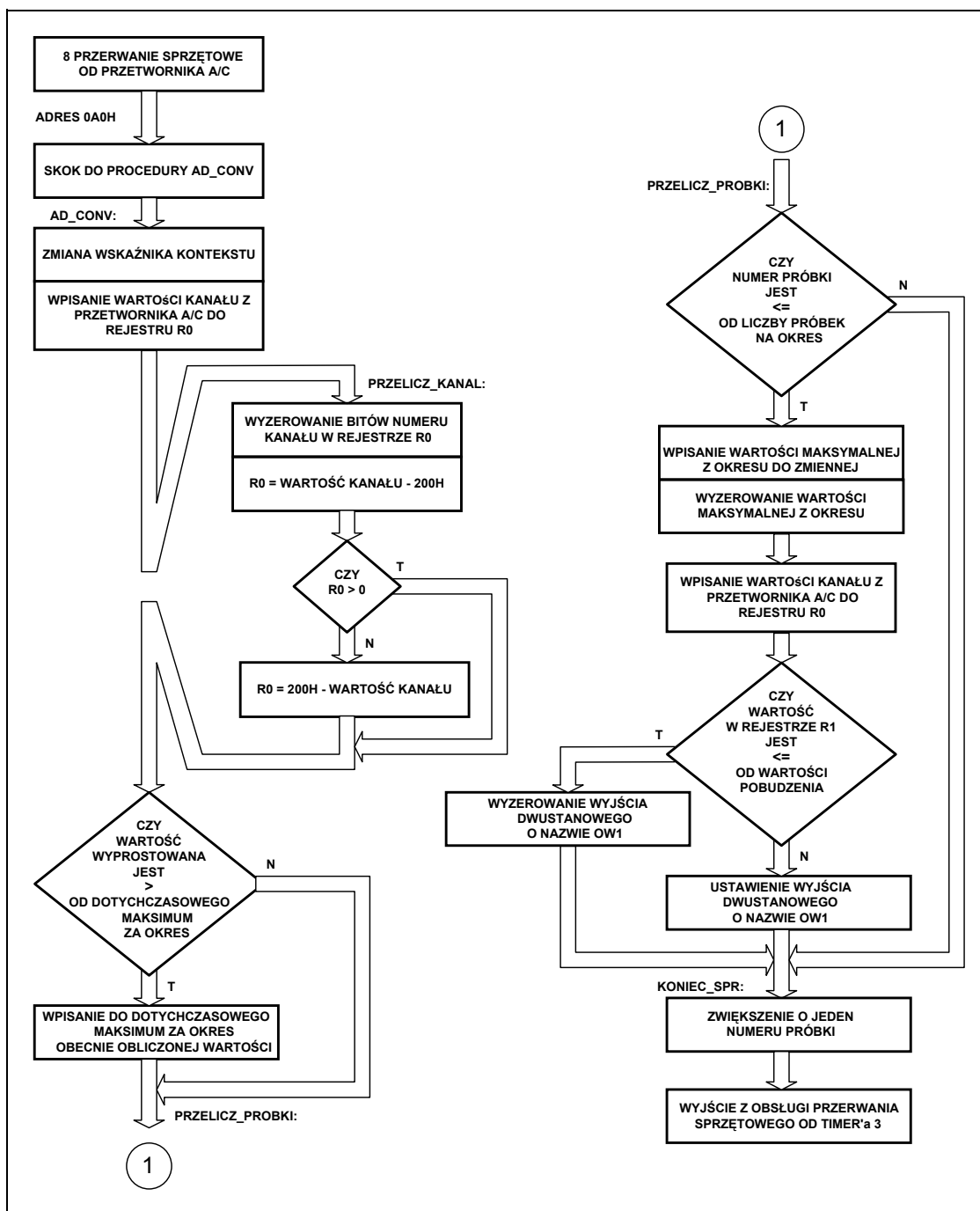
Opracowany program pomiarowo-zabezpieczeniowy powoduje zmianę stanu wyjść dwustanowych sterownika na skutek przekroczenia wartości progowej napięcia lub prądu ustawionych na ok. 20V dla wejść napięciowych i ok. 1A dla wejść prądowych. Sterownik wykonujący ten program pełni więc funkcję bardzo prostego zabezpieczenia nadnapięciowego bądź nadprądowego. Napięcia i prądy mogą być wymuszane za pomocą autotransformatorów zainstalowanych w wymuszalniku. Przekroczenie określonego progu powoduje zadziałanie wyjść dwustanowych sterownika, co jest sygnalizowane zapaleniem się diody LED na wejściu dwustanowym wymuszalnika.

Program składa się z dwóch części:

- zasadniczego programu (**TEST.166**), zawierającego deklaracje zmiennych, ustawienie wektorów przerwań, procedury inicjalizujące zbieranie pomiarów z przetwornika analogowo–cyfrowego oraz odblokowanie przerwań i
- podprogramu (**POM.166**) określającego:
 - sposób działania przetwornika analogowo–cyfrowego oraz jego przerwania
 - okres próbkowania - czas między kolejnymi seriami konwersji A/D sygnałów analogowych z kanałów pomiarów prądów i napięć
 - wartości progów zadziałania realizowanej funkcji nadprądowej bądź nadnapięciowej (patrz ramka)
 - ustawienia portów wejściowych i wyjściowych sterownika.

Rysunek 19. Schemat blokowy połączeń wykorzystywanych w programie 3

Rysunek 22. Procedura realizowana w obsłudze 8 przerwania przetwornika A/C (część 1 i 2)

W ramach ćwiczenia należy:

- uruchomić program w wersji dla wejść prądowych i wejść napięciowych
- dokonać sprawdzenia czy sterownik działa za każdym razem przy tych samych progach napięcia ustawionych w programie (ok. 30V)
- dokonać zmiany kanału analogowego na prądowy (np. kanał I1_AN) oraz sprawdzić poziom pobudzenia
- dokonać zmian wartości progowych zadziałania wejść analogowych sterownika poprzez zmianę wartości parametru "wart_pob" (patrz ramka w podprogramie **POM.166**) nie przekraczając jednak wartości maksymalnych, jakimi mogą zostać trwale obciążone wejścia analogowe tj. 4A dla wejść prądowych i 200V dla wejść napięciowych. Do regulacji napięcia i prądu należy wykorzystać układy wymuszalnik.

TEST.166

```

        .memtrap hi,40000H
        .preset      ascii,align,vartype
word     .preset      2
        .autopub     proc,equ,var,data,bit

        org          var,0FB00H
Glowny_CP .var        20H

        org          0H
        JMPA         init
        org          80H
        org          84H
        org          8CH
        JMPA         Timer_3
        org          90H
        org          98H
        org          0A0H
        JMPA         Ad_Conv
        org          0A4H
        JMPA         Ad_Error
        org          0A8H
        org          0ACH
        org          0B0H
;-----;
init:     .org          200H
        DISWDT
        EINIT
        NOP
        OR             SYSCON,#0000000000101100B
;                               5432109876543210
        MOV           cp,#glowny_cp
        MOV           sp,#glowny_cp
        MOV           stkun,#glowny_cp
        BSET          P3.12
        BSET          P3.13
        BCLR          P3.14
        BSET          DP3.12
        BSET          DP3.13
        BSET          DP3.14
        AND            P1, #1100000000000000B
        OR             DP1, #0011111111111111B
;                               5432109876543210
        MOVB          RL0,#0
        CALL          INIT_AD
        BSET          IEN
;odblokowanie przerwań

pętla:    nop
        JMPR          pętla
;nieskończona pętla

        .include     POM.166

        end

```

POM.166

```

;
;definicje wejść cyfrowych
;
WEC0     .reg          P2.0
WEC1     .reg          P2.1
WEC2     .reg          P2.2
WEC3     .reg          P2.3
WEC4     .reg          P2.4
WEC5     .reg          P2.5
WEC6     .reg          P2.6
;Pol_wyl
;Pol_odl_szyn
;Pol_odl_lin
;Pol_uziem
;Kontr_nazbr
;Zal_recz
;Wyl_recz
;Zal_telest
;Wyl_telest
;Zabl_zab
;P0_sygn
;Blok_sygn
;Blok_SPZ

```

```

;SCO
;
;definicje wyjść cyfrowych
;
WYC0 .reg P1.0 ;ZW
WYC2 .reg P1.1 ;OW1
WYC3 .reg P1.2 ;OW2
WYC4 .reg P1.3 ;ZS_LRW
WYC5 .reg P1.4 ;Odstaw_zab
WYC6 .reg P1.5 ;Rozbr_Nap
;AW
;Uszk_zas
;Dzial_P0_wyj

OW1 .reg P1.1
;
;definicje wejść analogowych
;
org var,0FB20H
Dane_AC .var 2 ;Dane z przetwornika AC
kanal0 .equ Dane_AC ;kanał U1_AN
kanal1 .var 2 ;kanał U2_AN
kanal2 .var 2 ;kanał U3_AN
kanal3 .var 2 ;kanał U2_AN
kanal4 .var 2 ;kanał I1_AN
kanal5 .var 2 ;kanał I2_AN
kanal6 .var 2 ;kanał I1_AN
kanal7 .var 2 ;kanał I3_AN
;Ir .reg kanal0
;Is .reg kanal1
;It .reg kanal2
;I0 .reg kanal3
;U0 .reg kanal4
;Uf .reg kanal5
;R9 - dla oscyloskopu
numer_probki .var 2
kanal0_m .var 2 ;wartości maksymalne obliczane
kanal1_m .var 2
kanal2_m .var 2
kanal3_m .var 2
kanal4_m .var 2
kanal5_m .var 2
kanal6_m .var 2
kanal0_ok .var 2 ;wartości maksymalne aktualne
kanal1_ok .var 2
kanal2_ok .var 2
kanal3_ok .var 2
kanal4_ok .var 2
kanal5_ok .var 2
kanal6_ok .var 2
Wolny_obszar .var 2

wart_pob .equ 100

```

```

;-----;
;
; AD,Timer3 - zbieranie pomiarów analogowych i cyfrowych
;
INIT_AD:
MOV ADCIC,#01111100B ;Konfiguracja przerwań od ADC.
;Nr bitu 76543210
; ***
; *** number of PEC channel.
; * PEC service.
; * Interrupt enable.
; * Interrupt request.
MOV ADEIC,#01111001B
MOV PECC1,#0
MOV ADCON,#0000000000100111B;Konfiguracja AD.
;Nr bitu 5432109876543210
; ****
; ** Number of analog input chanell.
; ** Conversion mode selection.
; 00 Single Channel Conversion.
; 01 Single Channel Continous Conversion.
; 10 Auto Scan Conversion.
; 11 Auto Scan Continous Convesion.

```

		*	Don't care.
		*	ADC Start Bit
		*	ADC Busy Flag.
		0	No conversion in progress.
		1	Conversion in progress.
	*****		Don't care.
	MOV R0,#ADDAT		
	MOV SRCP4,R0		;Source Pointer PEC4
	CALL INIT_TIMER3		;Inicjalizacja timera czasu miedzy pomiarami.
	RET		
<hr/>			
INIT_TIMER3:			
	MOV T3CON,#0000000010000000B		
;Nr bitu	5432109876543210		
	***		T3I input selection 0.4us resolution.
	**		T3M timer 3 mode control.
	*		don't care.
	*		T3R run bit.
	***		T3OE,T3UDE,T3UD count down.
	*		T3OTL timer output toggle latch.
	MOV T2CON,#0000000000100111B		
;Nr bitu	5432109876543210		
	***		T4I.
	***		T4M.
	*		T4R run bit.
	*		T4UD up/down count bit.
	MOV T2,STALA_CZASOWA_AD		
	MOV T3,STALA_CZASOWA_AD		
	MOV T3IC,#01111011B		
;Nr bitu	76543210		
	***		Number of PEC channel.
	***		PEC service.
	*		Intrrupt enable.
	*		Run bit.
	MOV PECC3,#0		
	BSET T3R		
	RET		
<hr/>			
TIMER_3:			
	PUSH R0		
	MOV PECC4,#01000001000B		;Konfiguracja PEC Channel 4.
;Nr bitu	09876543210		
	*****		PEC Transfer Counter.
	11111111		Count value not decremented.
	1H-FEH		Count value decremented after each transfer.
	00000000		Interrupt generated.
	*		Transfer select bit.
	0		Word Transfer.
	1		Byte Transfer.
	**		Increment Control Field.
	00		Increment no pointer.
	01		Increment destination pointer.
	10		Increment source pointer.
	11		Reserved.
	MOV R0,#DANE_AC		
	MOV DSTP4,R0		;Destination Pointer PEC4.
	BSET ADST		
	POP R0		
	RETI		
<hr/>			
	obsluga przerwania ADC		
<hr/>			
Przelicz_Kanal:			
	AND R0,#07FFH		
	MOV R1,R0		
	SUB R1,#200H		;Prostowanie dwupołówkowe.
	JMPR CC_NC,DOD_ZNAK_SYGN		
	MOV R1,#200H		
	SUB R1,R0		
Dod_Znak_Sygn:			
	RET		

```

AD_CONV:
    SCXT                CP,#Wolny_obszar                ;wolny obszar dla rejestrów R0-R15
    nop
    MOV                 R0,kanal0                        ;kanał U1_AN
;   MOV                 R0,kanal1                        ;kanał U2_AN
;   MOV                 R0,kanal2                        ;kanał U3_AN
;   MOV                 R0,kanal3                        ;kanał U2_AN
;   MOV                 R0,kanal4                        ;kanał I1_AN
;   MOV                 R0,kanal5                        ;kanał I2_AN
;   MOV                 R0,kanal6                        ;kanał I1_AN
;   MOV                 R0,kanal7                        ;kanał I3_AN
    CALL               Przelicz_Kanal
    CMP                 R1,kanal2_m
    JMPR                CC_ULT,Przelicz_Probki
    MOV                 kanal2_m,R1

Przelicz_Probki:
    MOV                 R0,Numer_Probki
    CMPH                R0,Licz_Pr_Na_Okr                ;porównanie numeru próbki z liczbą próbek
;                                                           ;w okresie

    JMPR                CC_ULT,Zwieksz_Numer_Pr
    MOV                 R1,kanal2_m
    MOV                 kanal2_ok,R1                    ;wpisanie wartości maksymalnej z okresu
;                                                           ;do zmiennej

    MOV                 R0,#0
    MOV                 kanal2_m,R0                    ;zerowanie wartości maksimum z okresu
;                                                           ;dla następnego okresu

;Przek nad. bezzwłoczny
    CMP                 R1,#wart_pob                    ;sprawdzenie pobudzenia dla >
    JMPR                CC_ULT,Brak_Pob_I
    BSET                OW1
    JMPR                Koniec_Spr

Brak_Pob_I:
    BCLR                OW1

Koniec_Spr:

Zwieksz_Numer_Pr:
    MOV                 Numer_Probki,R0                ;wpisanie do zmiennej nowego numeru
;                                                           ;próbki

Kon_AD:
    POP                 CP
    NOP
    RETI

;
; przerwanie wykonane w przypadku błędu przetwornika A/D
;
Ad_Error:
    BCLR                ADEIR
    RETI
    .org                4000H

Licz_Pr_Na_Okr        .dw        64
Stała_czasowa_ad      .dw        781

```

7.3.4. Program 4

Program ten służy do zapoznania się z trybem śledzenia stanu procesora i wykonywania programu za pomocą systemu ECAL. Jego działanie i budowa jest funkcjonalnie identyczne z programem nr 2, przy czym w celu umożliwienia wizualizacji w programie tym dodano kilka linii wprowadzających podprogramy śledzenia do kodu programu (zbiór 80c166.mon), definicję wyglądu okna śledzącego (zbiór 80c166.cfg) oraz instrukcję śledzenia każdego polecenia - trace all.

W ramach ćwiczenia należy:

- uruchomić program
- sprawdzić, czy pobudzeniom poszczególnych wejść dwustanowych odpowiada zadziałanie odpowiednich wyjść dwustanowych sterownika mikroprocesorowego
- sprawdzić działanie opcji śledzenia w oknie śledzenia oraz oknie edycji
- dokonać prób zmiany zawartości rejestrów specjalnych oraz wpływu tej czynności na działanie programu

TEST41.166

```
.preset          ascii,align,vartype
word             .preset          2
                 .autopub   proc,equ,var,data,bit
                 include 80C166.cfg

Glowny_CP        .var             20H

                 org              0H
                 JMPA             init

;-----;
;               Program główny
;-----;

init:            org              200H
                 DISWDT                               ;wyłączenie układu WATCHDOG
                 EINIT                               ;koniec inicjalizacji
                 NOP
                 OR                SYSCON,#0000000000101100B
;               5432109876543210
                 MOV              cp,#Glowny_Cp
                 MOV              sp,#Glowny_Cp
                 MOV              stkun,#glowny_cp
                 BSET             P3.12
                 BSET             P3.13
                 BCLR             P3.14
                 BSET             DP3.12               ;BHE/
                 BSET             DP3.13               ;WR/
                 BSET             DP3.14               ;EPROM
                 trace all
                 AND              P1, #110000000000000B   ;P1.0 -P1.13 - wyjścia cyfrowe
                 OR               DP1,#001111111111111B   ;P1.14,P1.15 - wyjścia cyfrowe
;               5432109876543210
                 nop

petla11:
                 mov              r0,p2                   ;wczytanie stanu 16 bitów wejścia P2 do
                                                         ;rejestru R0
                 mov              p1,r0                   ;przepisanie 16-bitowej zawartości rejestru R0
                                                         ;do 16 bitów wyjścia P1
                 jmp              petla11                  ;skok do początku pętli

                 include 80C166.mon

end.
```

7.3.5. Program 5

Program ten służy do zapoznania się z trybem śledzenia stanu procesora i wykonywania programu za pomocą systemu ECAL. Jego działanie i budowa jest funkcjonalnie identyczne z programem nr 1, przy czym w celu umożliwienia wizualizacji w programie tym dodano kilka linii wprowadzających podprogramy śledzenia do kodu programu (zbiór 80c166.mon), definicję wyglądu okna śledzącego (zbiór 80c166.cfg) oraz instrukcję śledzenia każdego polecenia - trace all.

W ramach ćwiczenia należy:

- uruchomić program
- sprawdzić, poprawne działanie programu - cykliczne zapalanie kolejnych wyjść dwustanowych
- odpowiedzieć na pytanie: czy w przypadku śledzenia potrzebna jest pętla opóźniająca o nazwie "wait" ?
- sprawdzić działanie opcji śledzenia w oknie śledzenia oraz oknie edycji
- dokonać prób zmiany zawartości rejestrów specjalnych oraz wpływu tej czynności na działanie programu

TEST42.166


```

.word      .preset      ascii,align,vartype
           .preset      2
           .autopub      proc,equ,var,data,bit

           include 80C166.cfg

Glowny_CP      .var      20H

           org      0H
           JMPA      init

;-----;
;      Program główny
;-----;

init:      org      200H
           DISWDT
           EINIT
           NOP
           OR      SYSCON,#000000000101100B
;           5432109876543210
           MOV      cp,#Glowny_Cp
           MOV      sp,#Glowny_Cp
           MOV      stkun,#glowny_cp
           BSET      P3.12
           BSET      P3.13
           BCLR      P3.14
           BSET      DP3.12
           BSET      DP3.13
           BSET      DP3.14
           AND      P1, #110000000000000B
           OR      DP1, #0011111111111111B
;           5432109876543210
           nop
           mov      r0,#1
           trace all
petla11:
           mov      p1,r0
           rol      r0,#1
           cmp      r0,#16
           jmp      cc_ne,koniec
           mov      r0,#1
koniec:
           call      wait
           jmp      petla11
           ;skok do początku pętli

opoz1:      cmp      r2,#0
           jmp      cc_nz,opoz1
           cmp      r1,#0
           jmp      cc_nz,opoz2
           ret

           include 80C166.mon

end.

```

7.3.6. Rejestrator zakłóceń.

Rejestracja zakłóceń jest niezbędna do właściwej analizy poprawności działania EAZ. Sygnałami pobudzającymi działanie rejestratora są prądy i napięcia których wartości zmieniają się na skutek zakłóceń w urządzeniach elektrycznych. Rejestratory zapisują kształty sygnałów analogowych wielkości elektrycznych oraz stany sygnałów dwustanowych reprezentujące decyzje i polecenia. Ze względu na fakt rejestrowania wartości chwilowych wspomnianych sygnałów zapis nie jest prowadzony ciągle, a rozpoczyna się dopiero w przypadku wystąpienia warunku startu rejestracji. Co powinno być tożsame z zaistnieniem zakłócenia w monitorowanym urządzeniu elektrycznym.

Każda poprawna rejestracja przedstawia co najmniej trzy stany urządzenia oraz jego automatyki: stan bezpośrednio poprzedzający zakłócenie, stan zakłócenia oraz stan po zakłóceniu.

Program rejestratora zakłóceń jest przykładem rozbudowanego programu prezentującego w plikach wartości 8 przebiegów analogowych. Podobnie jak w poprzednich ćwiczeniach przebiegi analogowe wymuszane są przez wymuszalnik będący na wyposażeniu stanowiska laboratoryjnego.

Program rejestratora zakłóceń różni się znacznie od programów uruchamianych w poprzednich ćwiczeniach. Program rejestrator a zakłóceń składa się z dwóch części:

- pierwsza znajdująca się w podkatalogu \PC Jest uruchamiana na komputerze PC i służy do wymiany danych z rejestratorem oraz wizualizacji pomiarów. Program ten uruchamia się za pomocą pliku *w.exe* Opis obsługi samego programu znajduje się w skrypcie „Laboratorium cyfrowej Elektroenergetycznej Automatyki Zabezpieczeniowej” w ćwiczeniu: nr.18-Mikroprocesorowy rejestrator zakłóceń firmy AMEPOL.
- druga uruchamiana jest w sterowniku. Program uruchamiany w sterowniku ze względu na swe rozmiary podzielony został na kilka oddzielnych plików, co miało ułatwić pisanie algorytmu i jego późniejsze poprawki. Program ten składa się z następujących plików:
 - ad.166
 - init.166
 - 0.166
 - inst.166
 - p9.166
 - ser.166
 - zap_od.166

W celu kompilacji programu złożonego z wielu plików niezbędne jest użycie opcji *make.file*, która musi wskazywać plik zawierający program główny (w naszym przypadku P9.166).

Aby możliwe było poprawne działanie rejestratora, konieczne było uruchomienie komunikacji pomiędzy sterownikiem a komputerem PC. Komunikacja ta zrealizowana została za pomocą łącza RS 232. Obsługa tego łącza musiała zostać zaimplementowana zarówno w programie umieszczonym w komputerze PC jak i w sterowniku.

Uruchomiony w czasie tego ćwiczenia rejestrator zakłóceń jest modyfikacją urządzenia będącego na wyposażeniu stanowiska z Cyfrowej EAZ. pt: „Mikroprocesorowy rejestrator zakłóceń firmy AMEPOL” (nr 18) i posiada identyczny program komputera nadrzędnego (umieszczonego w komputerze PC, natomiast modyfikacja samego sterownika polega na tym, że rejestracja zakłóceń odbywa się tylko po przekroczeniu wielkości analogowych (prąd powyżej 2A i napięcia powyżej 30V). Rejestracje zapisywane są na dysku komputera nadrzędnego w postaci plików: *.rej . W plikach tych można wyodrębnić próbki z poszczególnych kanałów.

W ramach ćwiczenia należy:

- skompilować i uruchomić program sterownika
- uruchomić program komputera nadrzędnego
- wykonać rejestrację dla pobudzenia od kanałów analogowych prądowego i napięciowego
- zmienić progi pobudzenia na wartości podane przez prowadzącego i wykonać rejestrację
- obejrzeć w edytorze *hexa* dowolny plik rejestracji *.rej i znaleźć w nim próbki poszczególnych kanałów.